



UGOTOVITVE
POROČILA
EURYDICE

Izobraževanje za pripravljenost v Evropi

2025

Šolsko
izobraževanje

Erasmus+

Bogati življenja, širi obzorja.

Dokument je objavila Evropska izvajalska agencija za izobraževanje in kulturo (EACEA, platforme, študije in analize).

Prosimo, citirajte publikacijo kot:

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in mladino, Eurydice Slovenija 2026. *Izobraževanje za pripravljenost v Evropi – 2025. Ugotovitve poročila Eurydice z nacionalnimi poudarki.*

Povzeto po poročilu Eurydice: European Commission / EACEA / Eurydice, *Preparedness education in Europe 2025*. Eurydice report. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

Prevod v slovenski jezik pripravila nacionalna enota Eurydice Slovenija (2026).

V slovenskem prevodu izdalo: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in mladino

Za izdajatelja: Maja Mihelič Debeljak

Prevod: Saša Ambrožič Deleja

Jezikovni pregled: Petra Tomše

Uredila: Saša Ambrožič Deleja

Prelom slovenske izdaje: Katja Kuščer

Ljubljana, julij 2026

Knjižna zbirka z naslovom UGOTOVITVE POROČILA EURYDICE (PDF)

ISSN 2820-6711

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI](https://cobiss.si/)-ID **285024003**

ISBN 978-961-7202-68-7 (PDF)

Publikacija predstavlja povzetek ključnih ugotovitev poročila Eurydice *Preparedness education in Europe 2025* z nacionalnimi poudarki. Nastala je v okviru dejavnosti nacionalne enote Eurydice Slovenija, sofinanciranih iz programa Erasmus+, in je del zbirke Ugotovitve poročila Eurydice.

V besedilu uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na osebe in so zapisani v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za vsak spol.

Fotografija naslovnice: © wladimir1804, stock.adobe.com

Izobraževanje za pripravljenost v Evropi

– 2025

Ugotovitve poročila Eurydice
z nacionalnimi poudarki

Uvod

V svetu, ki ga vse bolj zaznamujejo podnebne nesreče, kibernetске grožnje, geopolitična nestabilnost in druge krizne razmere, postajata pripravljenost in ozaveščenost prebivalstva ključni za učinkovito odzivanje na nepričakovane dogodke. Dobra pripravljenost ne prispeva le k hitrejšemu in bolj usklajenemu ukrepanju ob izrednih razmerah, temveč krepí tudi splošno odpornost družbe. Pri tem imajo sistemi izobraževanja pomembno vlogo, saj lahko že najmlajšim pomagajo razvijati temeljna znanja, spretnosti in ravnanja za varno in odgovorno soočanje s tveganji.

Strategija EU za Unijo pripravljenosti poudarja, da je pripravljenost na krize in varnostne grožnje skupna evropska in nacionalna odgovornost. Njen cilj je okrepiti sposobnost Evrope za preprečevanje nastajajočih groženj in ustrezno odzivanje nanje, med drugim na geopolitične napetosti, kibernetška tveganja, tuje manipuliranje z informacijami, posledice podnebnih sprememb ter vse pogostejše naravne nesreče. V okviru 29. ukrepa strategija posebej izpostavlja pomen vključevanja izobraževanja za pripravljenost v učne načrte ter usposabljanja strokovnih delavcev v izobraževanju. S tem se povezuje tudi s širšimi cilji pobude Unija spretnosti¹.

Izobraževanje za pripravljenost otrokom in učencem pomaga razumeti različna tveganja, povezana z naravnimi nesrečami, kot so potresi, poplave in gozdni požari, tehnološkimi nesrečami, kot so na primer industrijske nesreče, ter drugimi

krizami, ki jih povzroča človek, kot so oboroženi konflikti, pandemije ali razseljevanje. Obenem spodbuja ravnanja, ki so pomembna za varnost, sodelovanje, solidarnost in učinkovito odzivanje v izrednih razmerah.

Poročilo Eurydice prinaša primerjalni pregled izobraževanja za pripravljenost v predprimarnem izobraževanju (ISCED 0) in primarnem izobraževanju (ISCED 1)². Posebno pozornost namenja najmlajšim otrokom, ki pri razvijanju občutka varnosti, zaupanja in osnovnih spretnosti za ravnanje v nepredvidljivih okoliščinah potrebujejo največ podpore. Starosti primerno vključevanje teh vsebin lahko pomembno prispeva k temu, da otroci bolje razumejo nevarnosti, se nanje ustrezno odzovejo ter pri tem znajo poskrbeti zase in za druge.

V raziskavi je sodelovalo 32 nacionalnih enot Eurydice, ki so prispevale podatke o svojih sistemih izobraževanja. Poročilo kaže, da je pripravljenost na izredne razmere v evropskem izobraževalnem prostoru še razmeroma novo in ne povsem enotno opredeljeno področje. Države ga razumejo in umeščajo različno, vendar se v večini sistemov vsebine pojavljajo v okviru širšega učenja o varnosti, odgovornem ravnanju, skrbi zase in za druge ter odzivanju na nevarnosti. Zato poročilo ne ponuja le pregleda formalnih ureditev, temveč tudi vpogled v različne pristope, s katerimi vrtci in šole otroke pripravljajo na vsakdanje in izredne varnostne razmere.

¹ Unija spretnosti, Evropska komisija (marec 2025), https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/union-skills_sl.

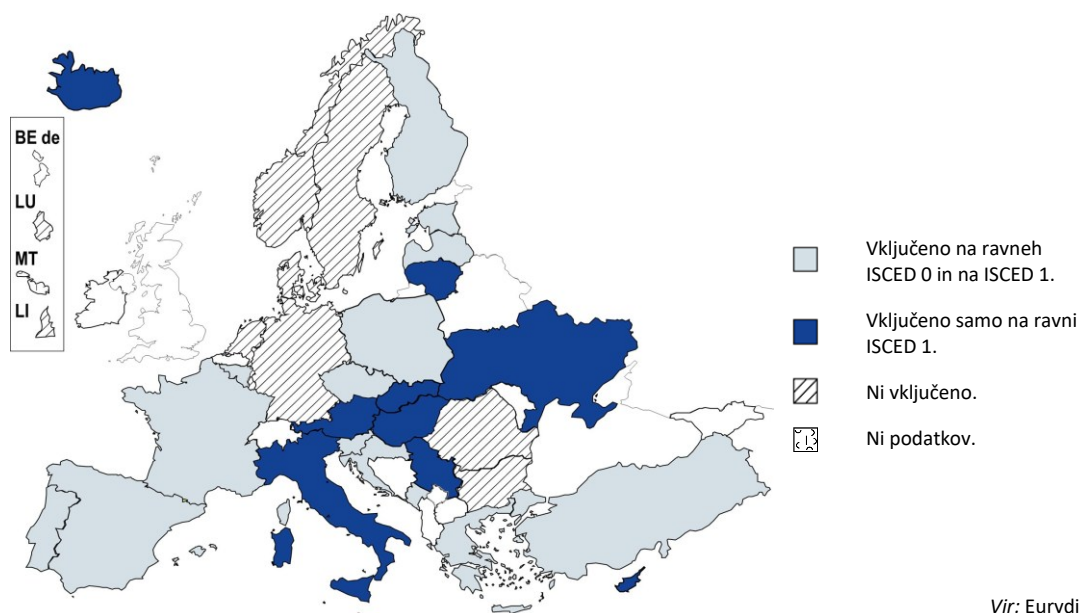
² Opomba urednice: Predšolska vzgoja v Sloveniji je organizirana kot enovit sistem vzgoje in varstva otrok od dopolnjenega 11. meseca starosti do vstopa v šolo (ISCED 0). Osnovna šola je enovit devetletni program, ki zajema primarno izobraževanje oziroma prvo in drugo vzgojno-izobraževalno obdobje ter nižje sekundarno izobraževanje oziroma tretje vzgojno-izobraževalno obdobje (ISCED 1 in 2).

Izobraževanje za pripravljenost v učnih načrtih

Ko je izobraževanje za pripravljenost vključeno v učne načrte, podpira otroke pri razvijanju spretnosti in samozavesti, ki so potrebne za razumevanje izzivov in varno odzivanje nanje. Na ravneh ISCED 0 in ISCED 1 to pomeni načrtno oblikovanje učnih izkušenj, ki spodbujajo rezilientnost in pripravljenost ter najmlajšim učencem pomagajo razvijati občutek sposobnosti in varnosti.

Podatki kažejo jasno razliko med ravnama: na ravni ISCED 0 izobraževanje za pripravljenost večinoma ni obravnavano kot samostojna vsebina, temveč kot del širših vzgojno-izobraževalnih področij, medtem ko je na ravni ISCED 1 vključitev pogostejša, bolj strukturirana in eksplicitna. Z naraščajočo starostjo otrok se vsebine pripravljenosti sistematično nadgrajujejo in pogosto umeščajo v različne predmete, zlasti na področja državljanske vzgoje, zdravja in varnosti.

Slika 1: Izobraževanje za pripravljenost v učnih načrtih na ravneh izobraževanja ISCED 0 in ISCED 1, 2025/2026



V večini držav so v središču teh vsebin spretnosti zaščite življenja, ki vključujejo prepoznavanje tveganj ter ustrezno ravnanje pred, med in po izrednih dogodkih. To zajema tako razvoj vedenjskih vzorcev kot tudi konkretne praktične spretnosti, kot so evakuacija, prva pomoč, požarna in prometna varnost ter stik z nujnimi službami. Hkrati se v nekaterih državah pripravljenost v učnih načrtih pojavlja le implicitno, prek širših tem, povezanih z okoljem, družbo in odgovornim ravnanjem.

Način, kako so te vsebine vključene, pa se med ravnama izobraževanja ISCED 0 in ISCED 1 jasno razlikuje. Na ravni izobraževanja ISCED 1 so

praviloma obravnavane bolj neposredno in sistematično, z večjim poudarkom na konkretnih znanjih in praktičnih spretnostih za ravnanje v izrednih situacijah. Nasprotno pa so na ravni izobraževanja ISCED 0 pogostejše vključene posredno, kot del širših razvojnih ciljev, usmerjenih v razumevanje, varno vedenje in razvoj temeljnih življenjskih spretnosti.

Ta vzorec kaže na razvojno prilagajanje pristopov, pri katerem se izobraževanje za pripravljenost z naraščajočo starostjo otrok postopno formalizira, strukturira in postaja vidnejši del programa oziroma učnega načrta.

V Sloveniji pripravljenost ni opredeljena kot samostojno področje v učnih načrtih, vendar so njeni elementi vključeni prečno na različnih ravneh izobraževanja. V Kurikulumu za vrtce (2025) se na področju dejavnosti Družba pojavljajo cilji, povezani z razumevanjem družbenih pojavov, kot so naravne nesreče, revščina, lakota, smrt, bolezen, vojna, migracije. Ti cilji posredno prispevajo k razvoju elementov pripravljenosti, saj spodbujajo zgodnje razumevanje tveganj, njihovih vzrokov in posledic ter razvoj etičnega razmišljanja in obravnavo aktualnih dogodkov, prilagojenih starosti otrok.

Na ravni primarnega izobraževanja (ISCED 1) so elementi pripravljenosti bolj eksplicitno umeščeni v okviru dokumenta Skupni cilji in njihovo umeščanje v učne načrte in kataloge znanj, ki opredeljuje pet področij skupnih ciljev. Ti elementi so posebej razvidni na področju zdravja in dobrobiti, kjer vključujejo varnost in zaščitno ravnanje, ter na področju digitalne kompetence, kjer je poudarjeno varno in odgovorno ravnanje ter razumevanje vplivov digitalnih tehnologij.

Dodatno Akcijski načrt za digitalno izobraževanje 2021–2027 na sistemski ravni opredeljuje kibernetško varnost kot ključno področje, s poudarkom na razvoju kompetenc za varno in etično uporabo tehnologij ter preprečevanje tveganj.

Skupaj ti dokumenti kažejo, da v Sloveniji elementi pripravljenosti z naraščajočo stopnjo izobraževanja postopno prehajajo iz implicitnih, razvojno usmerjenih vsebin v vrtcih v bolj strukturirane in vsebinsko jasno opredeljene pristope v osnovni šoli.

Začetno izobraževanje učiteljev

V evropskih sistemih izobraževanja obstajajo precejšnje razlike glede vključevanja izobraževanja za pripravljenost v začetno izobraževanje učiteljev. V nasprotju z učnimi načrti, kjer se pojavljajo razlike med ravnema izobraževanja ISCED 0 in ISCED 1, države pri začetnem izobraževanju učiteljev praviloma ne razlikujejo med tema ravnema, temveč vsebine pripravljenosti opredeljujejo enotno za bodoče učitelje.

V približno dveh tretjinah evropskih sistemov izobraževanje za pripravljenost ni obvezna sestavina začetnega izobraževanja učiteljev. Kjer je vključeno kot obvezna sestavina, se praviloma osredotoča na dve ključni področji: poznavanje nacionalnih politik in ukrepov na področju varnosti, zdravja in civilne zaščite ter razvoj praktičnih spretnosti za odzivanje v izrednih razmerah (npr. prva pomoč, ravnanje ob nesrečah, zagotavljanje varnega učnega okolja).

Kljub temu da izobraževanje za pripravljenost ni obvezna sestavina začetnega izobraževanja učiteljev, iz več držav poročajo, da so vsebine pripravljenosti v začetnem izobraževanju učiteljev pogosto prisotne posredno, kot del širših tem, kot so varnost, zdravje, digitalna tveganja ali državljanska vzgoja. Vendar te vsebine večinoma niso strukturirane kot samostojni moduli ali obvezni predmeti, temveč ostajajo razpršene, parcialne in pogosto odvisne od posameznih študijskih programov ali visokošolskih institucij.

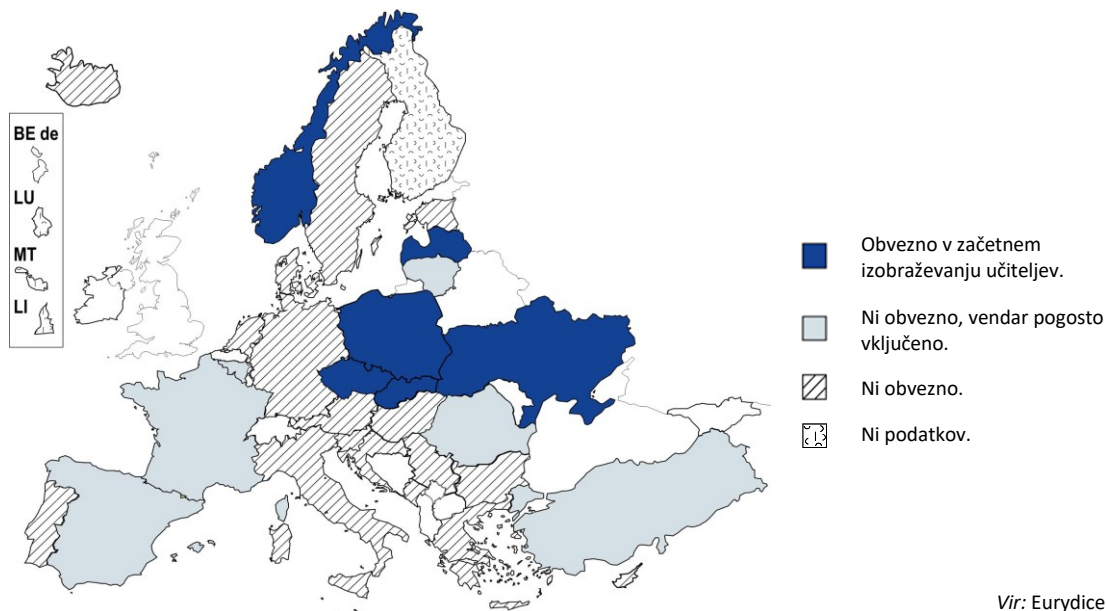
Pomembna ugotovitev je tudi neskladje med učnimi načrti in začetnim izobraževanjem učiteljev: v številnih državah, v katerih je izobraževanje za pripravljenost vključeno v učne načrte na ravneh izobraževanja ISCED 0 in/ali ISCED 1, te vsebine niso sistematično vključene v začetno izobraževanje učiteljev. Razvoj študijskih programov začetnega izobraževanja učiteljev ni vedno usklajen, kar lahko vpliva na pripravljenost učiteljev za izvajanje teh vsebin v praksi.

Države z izobraževanjem za pripravljenost kot obvezno vsebino začetnega izobraževanja učiteljev

Podatki kažejo, da v državah praviloma ne razlikujejo med ravnema ISCED 0 in 1 pri vključevanju izobraževanja za pripravljenost v začetno

izobraževanje učiteljev. Izjema je Slovaška, ki med obema ravnema uvaja razliko.

Slika 2: Vključevanje izobraževanja za pripravljenost v začetno izobraževanje učiteljev, 2025/2026



V šestih državah (Češka, Latvija, Norveška, Poljska, Slovaška in Ukrajina) je izrecno določeno, da morajo programi začetnega izobraževanja učiteljev vključevati vsebine pripravljenosti. Pristopi se razlikujejo po obsegu in poglobljenosti: od

osredotočenosti na pravila varnosti in zdravja do celovitejših pristopov, ki vključujejo civilno zaščito, odzivanje na izredne razmere in ozaveščanje o tveganjih.

Države z izobraževanjem za pripravljenost kot neobvezno vsebino začetnega izobraževanja učiteljev

V večini držav vključevanje izobraževanja za pripravljenost v začetno izobraževanje učiteljev ni formalno predpisano (24 držav za ISCED 0 in 23 za ISCED 1).

To skupino lahko razdelimo na:

- države, v katerih so vsebine izobraževanja za pripravljenost pogosto vključene, vendar neobvezno;
- države, v katerih te vsebine niso niti formalno predpisane niti sistematično vključene.

Poleg tega v številnih sistemih obstajajo primeri, kjer je izobraževanje za pripravljenost vključeno v učne načrte, vendar to ni ustrezno zastopano v programih začetnega izobraževanja učiteljev (10 sistemov za ISCED 0 in 17 za ISCED 1). To potrjuje obstoj neskladja med zahtevami za učne načrte in pripravo učiteljev.

V Sloveniji izobraževanje za pripravljenost ni sistemsko opredeljeno kot obvezna sestavina študijskih programov začetnega izobraževanja učiteljev. Posamezni elementi, povezani z varnostjo, zdravjem ali obravnavo tveganj, se lahko pojavljajo v okviru širših vsebin študijskih programov, vendar niso strukturirani kot samostojen ali obvezen sklop.

To Slovenijo umešča med države, v katerih obstaja potencialno neskladje med zahtevami učnih načrtov in začetnim izobraževanjem učiteljev, saj so elementi pripravljenosti v učnih načrtih prisotni, njihova sistematična vključitev v študijske programe pa ni zagotovljena.

Zagotavljanje kakovosti

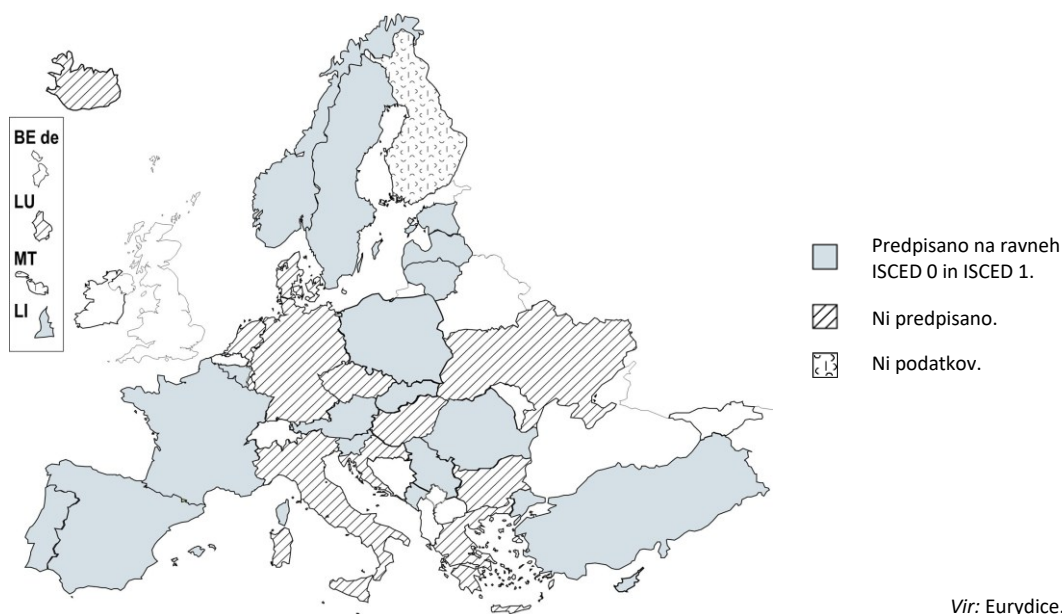
Zagotavljanje kakovosti v izobraževanju predstavlja pomemben mehanizem za ohranjanje in izboljševanje izobraževalnih standardov. Opredeljeno je kot sistematično spremljanje in evalvacija izobraževalnih dejavnosti z namenom izboljšanja kakovosti, pravičnosti in učinkovitosti ter vključuje tako zunanje evalvacije kot notranje mehanizme, kot so samoevalvacije na ravni šol.

Podatki kažejo, da je izobraževanje za pripravljenost v več kot polovici sodelujočih držav vključeno v sisteme zagotavljanja kakovosti. V teh državah se praviloma obravnava prek kombinacije načrtov, protokolov, vaj in evalvacij, katerih namen je zagotoviti ne le formalno, temveč tudi operativno pripravljenost vzgojno-izobraževalnih institucij za odzivanje na krizne situacije.

Hkrati pa v več kot tretjini držav (Bolgarija, Hrvaška, Danska, Češka, Nemčija, Grčija, Islandija, Italija, Luksemburg in Nizozemska) ni predpisano, da bi sistemi zagotavljanja kakovosti vključevali izobraževanje za pripravljenost. V nekaterih izmed teh držav to področje ni vključeno niti v učne načrte, v drugih sicer je, vendar ni predmet sistematičnega spremljanja.

To kaže na pomembno neskladje med učnimi načrti in sistemi zagotavljanja kakovosti. Vključitev izobraževanja za pripravljenost v učne načrte namreč še ne pomeni, da je to področje tudi sistematično podprto z mehanizmi spremljanja in evalvacije. Posledično lahko izvajanje teh vsebin na ravni šol ostaja neenotno ter v veliki meri odvisno od posameznih praks in institucionalnih pristopov.

Slika 3: Predpisano vključevanje izobraževanja za pripravljenost v sisteme zagotavljanja kakovosti na ravneh ISCED 0 in ISCED 1, 2025/2026



Vir: Eurydice.

Obvezno zagotavljanje kakovosti

V državah, v katerih je vključevanje izobraževanja za pripravljenost v sistem zagotavljanja kakovosti obvezno, se uporabljajo različni, pogosto kombinirani pristopi:

- **načrti:** strateški dokumenti, ki opredeljujejo oceno tveganj, upravljanje virov in sodelovanje z zunanjimi deležniki;
- **protokoli:** standardizirani postopki za odzivanje na specifične izredne dogodke, z jasno določenimi vlogami in odgovornostmi;

- **vaje:** redne simulacije kriznih situacij za krepitev pripravljenosti;
- **evalvacije:** notranje (samoevalvacije) in zunanje (inšpekcije, nadzorni organi), ki preverjajo izvajanje in učinkovitost ukrepov.

Ti mehanizmi skupaj prispevajo k sistematičnemu spremljanju in izboljševanju pripravljenosti ter krepijo sposobnost šol za učinkovito odzivanje v kriznih razmerah.

Neobvezno zagotavljanje kakovosti

V sistemih, v katerih izobraževanje za pripravljenost ni obvezna sestavina zagotavljanja kakovosti, je to področje pogosto obravnavano le posredno ali pa sploh ni vključeno v procese spremljanja in zagotavljanja kakovosti. Tudi v primerih, kjer so

vsebine pripravljenosti vključene v učne načrte, odsotnost sistematičnega spremljanja in zagotavljanja kakovosti pomeni, da ni zagotovila o njihovem doslednem in enotnem izvajanju na ravni šol.

V Sloveniji so posamezni elementi pripravljenosti vključeni v regulativni okvir, vendar niso celostno umeščeni v enoten sistem zagotavljanja kakovosti na področju izobraževanja. Na primer, Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami določa obveznosti vzgojno-izobraževalnih zavodov glede načrtovanja in izvajanja ukrepov zaščite, reševanja in pomoči, vključno z oceno tveganj in načrti ukrepanja. Prav tako Zakon o varnosti in zdravju pri delu določa obveznosti glede usposabljanja za varno delo.

Ti ukrepi vključujejo tudi pripravo požarnih načrtov, evakuacijske vaje in redno usposabljanje zaposlenih, kar kaže na prisotnost operativnih elementov zagotavljanja pripravljenosti. Vendar ti mehanizmi niso sistematično povezani s širšimi procesi zagotavljanja kakovosti v izobraževanju, kar kaže na delno razdrobljen pristop in omejeno integracijo pripravljenosti v celovit okvir kakovosti.

Možna vloga Evropske unije

Strateške razprave na najvišji ravni o izobraževanju za pripravljenost in vlogi Evropske unije potekajo le v omejenem številu držav. Kjer so prisotne, se osredotočajo na vključevanje pripravljenosti v širše nacionalne strategije, izkoriščanje podpore EU ter usklajevanje z evropskimi politikami. V večini držav takšne razprave niso sistematično vzpostavljene, vendar se vpliv Evropske unije kljub temu uveljavlja posredno, predvsem prek financiranja, strateških okvirov in političnih usmeritev.

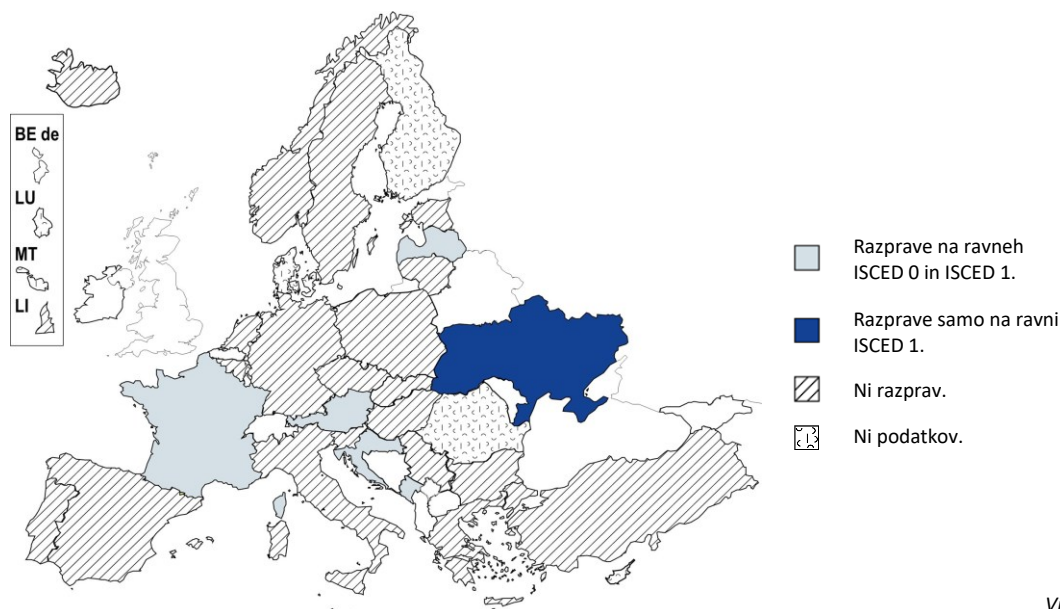
V šestih državah (Avstrija, Hrvaška, Francija, Latvija, Črna gora in Ukrajina) so potekale razprave na najvišji ravni, ki so vključevale tudi vlogo Evropske unije. Te države prepoznavajo EU kot pomembno akterko pri financiranju pobud, oblikovanju politik ter spodbujanju čezmejnega sodelovanja na področju izobraževanja za pripravljenost.

Analiza teh razprav kaže tri ključne poudarke. Prvič, izobraževanje za pripravljenost se vse pogostejše umešča v širše nacionalne razvojne in varnostne

strategije. Drugič, države izpostavljajo strateško uporabo finančne in tehnične podpore EU za razvoj infrastrukture, krepitev zmogljivosti in ozaveščanje.

Tretjič, poudarjena je potreba po usklajevanju nacionalnih pristopov z evropskimi okviri in pobudami.

Slika 4: Razprava o vlogi Evropske unije pri usposabljanju za pripravljenost na ravneh ISCED 0 in ISCED 1, 2025/2026



Vir: Eurydice.

Hkrati podatki kažejo, da so takšne razprave omejene na manjši del držav. Večina sistemov še ni izvedla formalnih razprav na najvišji ravni, čeprav nekatere države (Češka, Romunija, Islandija in Norveška) že

upoštevajo evropske strategije pri načrtovanju prihodnjih ukrepov. Vpliv EU presega formalne politične procese ter se odraža tudi v posrednem usmerjanju nacionalnih politik.

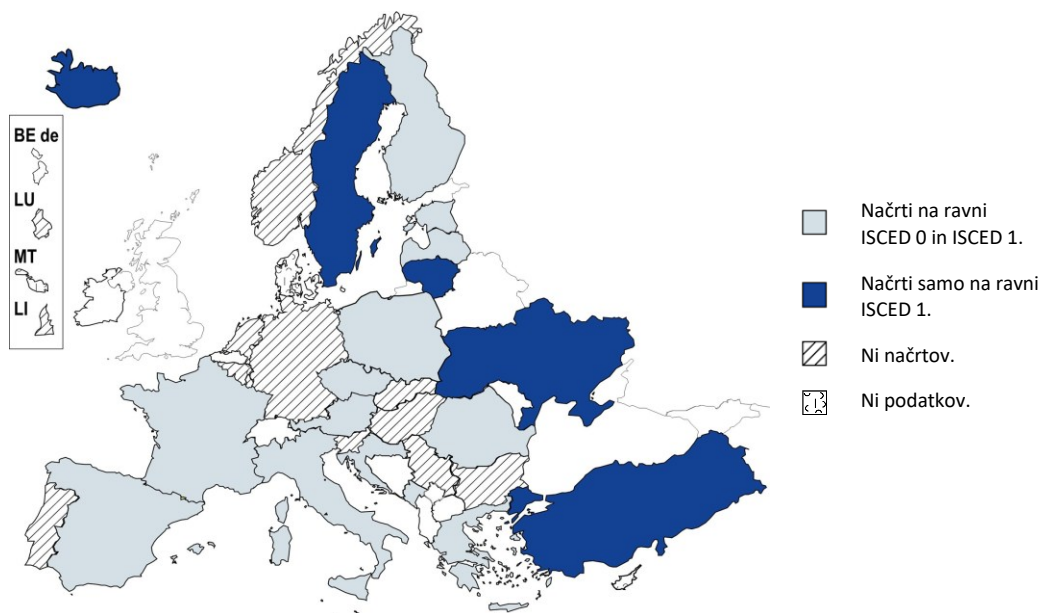
Nacionalni načrti

V približno polovici držav načrtujejo nadaljnji razvoj izobraževanja za pripravljenost, pri čemer je poudarek nekoliko izrazitejši na ravni ISCED 1 kot na ravni ISCED 0. Načrti se najpogosteje osredotočajo na dva vidika: vodenje in upravljanje na ravni šol ter razvoj kompetenc za pripravljenost pri učencih, učiteljih in drugih strokovnih delavcih, pogosto v okviru celostnega (vsešolskega) pristopa.

Razporeditev teh načrtov kaže, da so na ravni ISCED 0 prisotni v nekoliko manj kot polovici držav, medtem ko so na ravni ISCED 1 prisotni v več kot polovici držav.

Podoben vzorec se kaže tudi v povezavi z obstoječimi učnimi načrti. Približno dve tretjini držav, ki so izobraževanje za pripravljenost že vključile v učne načrte, poročata tudi o načrtih za nadaljnji razvoj. Nasprotno pa le tri države (Avstrija, Romunija in Švedska), kjer teh vsebin ni v učnih načrtih na nobeni ravni, poročajo o načrtih za njihov prihodnji razvoj.

Slika 5: Načrti na nacionalni ravni za nadaljnji razvoj izobraževanja za pripravljenost na ravneh ISCED 0 in ISCED 1, 2025/2026



Vir: Eurydice.

Načrti za predprimarno izobraževanje (ISCED 0)

V skoraj polovici držav razvijajo okvire za vključevanje izobraževanja za pripravljenost v predprimarno izobraževanje. Ti praviloma zajemajo tako organizacijski kot programski vidik: na ravni

zavodov vključujejo razvoj smernic, kriznih načrtov in postopkov za odzivanje v izrednih razmerah, medtem ko se učne vsebine postopno vključujejo v vsakodnevne vzgojno-izobraževalne dejavnosti.

Načrti za primarno izobraževanje (ISCED 1)

V več kot polovici držav načrtujejo nadaljnje vključevanje izobraževanja za pripravljenost v primarno izobraževanje. Poudarek ostaja na krepitvi vodenja in upravljanja ter razvoju kompetenc pripravljenosti.

Na ravni upravljanja to vključuje predvsem krepitev sistemov kriznega vodenja in izboljšanje koordinacije med deležniki, medtem ko na ravni poučevanja pomeni bolj sistematično vključevanje vsebin pripravljenosti v učni proces ter razvoj kompetenc učencev in učiteljev, zlasti na področjih varnosti, obvladovanja tveganj in odpornosti.

V Sloveniji na podlagi razpoložljivih podatkov ni razvidno, ali obstajajo sistematični načrti za nadaljnji razvoj izobraževanja za pripravljenost. Čeprav so elementi pripravljenosti delno vključeni v učne načrte, razvoj tega področja ni podprt s celovitimi strateškimi ali izvedbenimi usmeritvami.

Izobraževanje za pripravljenost v Evropi

Evropska unija je kot odziv na podnebne spremembe, kibernetске grožnje in geopolitično nestabilnost razvila strateške pobude za krepitev pripravljenosti, med drugim Strategijo EU za Unijo pripravljenosti. Te pobude poudarjajo pripravljenost kot skupno evropsko in nacionalno odgovornost ter izpostavljajo pomen njenega sistematičnega vključevanja v učne načrte in izobraževanje strokovnih delavcev.

Poročilo analizira, kako evropski sistemi izobraževanja v šolskem letu 2025/2026 vključujejo izobraževanje za pripravljenost na ravneh predprimarnega (ISCED 0) in primarnega izobraževanja (ISCED 1). Osredotoča se na obravnavo naravnih in tehnoloških tveganj ter na razvoj znanj in spretnosti za učinkovito odzivanje v izrednih razmerah.

Poročilo je strukturirano v pet vsebinskih sklopov: vključevanje v učne načrte, začetno izobraževanje učiteljev, zagotavljanje kakovosti, vloga Evropske unije ter nacionalni razvojni načrti.



Omrežje Eurydice zagotavlja primerjalne analize in informacije o organizaciji ter delovanju evropskih sistemov izobraževanja. Njegove dejavnosti vključujejo pripravo nacionalnih opisov, tematskih študij ter razvoj kazalnikov in podatkovnih pregledov. Publikacije Eurydice so prosto dostopne in namenjene podpori oblikovanja politik, krepitevi sodelovanja ter boljšemu razumevanju izobraževanja v Evropi. Omrežje sestavljajo nacionalne enote v evropskih državah, koordinira ga Evropska izvajalska agencija za izobraževanje in kulturo (EACEA).

Več informacij o omrežju Eurydice najdete na <https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/> in <https://www.eurydice.si/>.



Urad za publikacije
Evropske unije